

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 15. Melodunensis Synodus, atque Vasatensis Episcopi oratio ad Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Episcopos ablegare possent. Paulo post Rex datis regiis literis die vigesima tertia Maji ampliolem dedit facultatem, concedens, quatenus Diæceses secundi Ordinis Deputatos seligerent, ea tamen lege, ut præter duos ex illis unus Episcopus, qui tertius esset, adiret. Hac concessione facta die trigesima Maji Deputati Parisiis convenerunt, cum autem ibidem minus tranquille subsistere possent, hinc Regem rogabant, ut alio in loco ab aula magis remoto sua comitia habere permitterentur, cum ergo Rex eis Melodunensem urbem ad Sequanam nonnisi decima leuca Parisiis distitam assignaret, hi ibidem die vigesima Junii primam celebrarunt sessionem.

§. XV.

Melodunensis Synodus, atque Vasatensis Episcopi oratio ad Regem.

Die vigesima sexta ejusdem Mensis Deputatus seligebatur, qui unacum aliis quibusdam de corrupto Ecclesiæ Gallicanæ statu coram Rege differeret, maloque remedium per salutaria decreta opponendi necessitatem declararet: itaque a confessus initio Arnaldus Pontacus Vasatensis Episcopus, qui ad Regem verba facturus nominabatur, die tertia Julii ad Regis alloquium admissus haud minori libertate,

Kk 5 quam

Sæcul. XVI.
A. C. 1579.*Abregé des
actes & mem.
du Clerge de
France du
Boujon p.
479.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1579.

quam prudentia, & sapientia perorabat, ac tria præcipue capita proponebat, petens, ut Clerus disciplinæ Ecclesiasticæ restorationem postularet, ac Concilii Tridentini decreta promulgarentur, eaque servarentur, necnon dignorum Præfulum selectus fieret. Hic Præful, ut regis Maiestati suæ aperte demonstraret, quod Cleri desideria, ac vota benignis auribus excipere teneretur, suam propositionem sequentibus suffulciebat argumentis, ita perorans:
 „Disciplinæ Ecclesiasticæ neglectus excitavit turbas, quæ Ecclesiam depopulantur, ad quas etiam plurimum contulit, quod hi, quibus primæ dignitates, ac munia in Ecclesia sunt commissa, ad hæc officia rite obeunda indigni, atque inepti existant: si autem huic malo remedium opponeretur, sperandum, quod Ecclesia Gallicana antiquitate sua adeo celebris brevi pristinum suum splendorem recuperatura sit: quippe felicissimus, ac maxime diuturnus Reipublicæ status erat utervis ille, quo Romani Reipublicæ norma utebantur, ac Gallia ad regni dignitatem evehebatur: ast horum regnorum status duntaxat faustus, florensque tamdiu erat, quamdiu ambo ordinem, statuta, & religionis suæ disciplinam exacte colebant,

„bant, nam ad Dei timorem, cul- Sæcul. XVI.
 „tumque conservandum disciplina Ec- A C 1579.
 „clesiastica non minus est necessaria,
 „quam disciplina politica, legesque ci-
 „viles serviunt ad obtinenda a subditis
 „erga suum Principem obsequia, tutum-
 „que concordiae asyllum in quavis Re-
 „publica subministrat ipsa disciplina Ec-
 „clesiastica, quæ tamen ferme penitus
 „extincta jacet in Galliis: eam vero re-
 „staurandi medium maxime opportu-
 „num est, ut Rege annuente reforma-
 „tionis, & disciplinæ decreta in Con-
 „cilio Tridentino per Spiritum sanctum
 „dictata in usum deducantur, cum hæc
 „sint omnium exactissima, proin morbo
 „præsenti, quo omnia Corporis Eccle-
 „siastici membra laborant, maxime ac-
 „commodata. „

His postea Episcopus deputatus ista
 subjunxit, „In Præsulum delectu omni-
 „no perniciose peccatur, nec ab ea cul-
 „pa Rex immunis est; nam in Francia
 „viginti octo partim Archiepiscopatus,
 „& partim Episcopatus reperiuntur, qui
 „Pastoribus destituti sunt: præterea fer-
 „me infinitæ recensentur Abbatiae, &
 „Beneficia, quibus nulli præfunt Recto-
 „res, eoquod illorum redditus a profanis
 „usurpentur, & misere dilapidentur:
 „insuper ex triginta quinque Diæcesi-
 „bus, quæ in Occidania, & Aquitania
 „„ultra

Sæcul. XVI. „ultra Garumnam numerantur, vix uni-
 A.C. 1579. „ca indicari potest, in qua sacrum oleum
 „hoc anno fuit confectum, quia Præ-
 „sulum potissimi, aut ibidem non substi-
 „stunt, vel morbis præpediti fuerunt, aut
 „Episcopi his titulis provisi defunt: sin-
 „gulis etiam diebus vix non infinities si-
 „monix labes admittitur in rei sacrx ad-
 „ministracione, necnon in beneficii fidu-
 „ciarii collationibus, & pensionibus, quæ
 „jubente, vel conscio ipso Rege muliercu-
 „lis, aliisque profanis hominibus conse-
 „runtur: notum insuper est, quod in quo-
 „dam judicio, dum supremus Senatus
 „vigeat, pecuniæ ex divendito quo-
 „dam Episcopatu acceptæ ad solvendum
 „æes alienum illius Præfulis, qui illum
 „divendebat, impensæ fuerint: constat
 „etiam, quod in ipso Regis Senatu quæ-
 „dam Abbacia cuidam Matronæ do-
 „tis nomine fuerit adjudicata, de-
 „claratumque, post hujus mulierculæ
 „mortem illius hæredes hac Abbacia
 „æquis partibus functuros: neminem
 „denique latet, quod jubente ipso Rege
 „ex pinquioribus beneficiis annatæ ex-
 „torqueantur: igitur Clerus perdemisse
 „regiæ Majestati suæ supplicat, quate-
 „nus omnes hæc corruptelas everti
 „curet, ac etiamnum declaret, quod
 „omnia beneficia fiduciaria, aut in lai-
 „corum pensiones collata, necnon ad-
 „mini-

Sæcul. XVI.
A.C. 1579.

„ministracionis titulo, vel per simoniam
 „detenta vacare censeantur, atque ab
 „aliis obtineri valeant, ne imposterum
 „filiorum panis canibus projiciatur: pa-
 „riter etiam regia sua Majestas electio-
 „nes juxta communis juris, sacrorum-
 „que Canonum præscripta in usum re-
 „vocari jubeat. „ Denique hic Præsul
 sermonem suum iisdem absolvit verbis,
 quæ Rex Ludovicus Magnus moriens
 Filio suo suggererat: „memento, Fili
 „mi ac semper ob oculos tuos pone, quod
 „regia auctoritas nil nisi villicatio, mu-
 „nusque publicum sit, cujus quondam
 „post mortem tuam exactissimam, &
 „severam rationem reddere teneberis. „

Hæc Præsulis oratio Henrico III.
 Regi minus grata accidebat, ac jam
 tum eum pœnitentia subibat, quod sa-
 cro Ordinis conveniendi facultatem con-
 cesserit.

§. XVI.

*Regis responsum ad Vasatensis Epi-
 scopi orationem.*

Nihilominus Rex ad tria capita a
 Præfule exposita moderate hæc re-
 spondit, & quidem ad primum: „equi-
 „dem studium, piaque vestra voluntas,
 „qua Ordinis vestri emendationem ur-
 „gere, atque muneris vestri partes ad-
 „implere satagitis, mihi summopere pro-
 „batur,